

for en Enke at finde et Erhverv, der passer for hendes Evner og Forhold. For Børnenes Vedkommende er Erstatningen allerede graderet efter deres Alder i den nugældende Lov, og det maa anses for at være af stor Betydning for dem, at der paa visse Tidspunkter, navnlig ved Konfirmationen og i de første Læreaar, er et større Beløb disponibelt end til andre Tider. Man har derfor anset det for rettest at blive staaende ved de nugældende Regler, hvorefter Raadet i hvert enkelt Tilfælde træffer Bestemmelse om Beløbets Baandlæggelse og efter Forhandling med de paagældende, Kommunalbestyrelser og andre træffer Foranstaltninger til Kapitalbeløbets forsvarlige og nyttige Anvendelse.

Indførelsen af et Rentesystem i Overensstemmelse med det foran anførte vil medføre forskellige Ændringer i Bestemmelserne i Lovens Kapitel IV. Idet man dernæst ogsaa har overvejet Spørgsmaalet om forskellige andre Ændringer i disse Bestemmelser, er der udarbejdet Udkast til en ændret Affattelse af hele dette Afsnit, hvilket Udkast med tilhørende Bemærkninger vedhæftes som Bilag 7, mod hvilket Ingeniør *Schøller* dog — i Henhold til de af ham anførte Særbemærkninger — har forskellige Indvendinger at gøre.

Medens man i Almindelighed med Hensyn til de foreslaaede Ændringer skal henvisse til Bemærkningerne til de respektive Paragraffer, skal man i det følgende gøre nogle Bemærkninger om enkelte af de Spørgsmaal, der har været Genstand for Udvalgets Overvejelser.

Man har overvejet, om det vilde være rigtigt, saaledes som Forholdet var efter Lovene af 1905 og 1908 for Søfolkenes og de i Landbruget beskæftigedes Vedkommende, at sætte Undergrænsen for Tildeling af Invaliditetserstatning til 10 pCt. i Stedet for som efter den nugældende Lov til 5 pCt., og anvende det derved sparede Beløb — der skønsvist kan anslaaes til $\frac{1}{7}$ af det samlede til Udbetaling kommende Invaliditetserstatningsbeløb, eller ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig — til en Forhøjelse af andre Erstatninger. Naar Udvalget er enig i ikke at stille Forslag derom, skyldes det dels, at man mener, at der ikke vil kunne opnaas tilnærmelsesvis saa stor en Besparelse ved denne Ændring, som de for 5 og 8 pCt. Invaliditet tilkendte Beløb angiver, idet man formentlig i mange Tilfælde, naar Undergrænsen sættes til 10 pCt., maatte tilkende Erstatning efter denne Invaliditetsgrad, f. Eks. for de saakaldte »traumatiske Neuroser«, dels at man maa erkende, at der ogsaa i de Tilfælde, hvor Raadet nu tilkender Erstatning efter en Invaliditetsgrad af 5 eller 8 pCt., foreligger Grund til at tillægge en Tilvænningserstatning, der i Virkeligheden for alle mindre Invaliditeters Vedkommende (vel op mod 20 pCt.) er Dagpenge eller delvise Dagpenge for den Tid, der hengaar, indtil de paagældende faar vænnet sig til den af Ulykken forarsagede anatomiske Invaliditet.

Man har dernæst drøftet Spørgsmaalet om en Ændring af de i Lovens § 25 indeholdte Regler for Ydelse af Dagpenge, saaledes at disse kunde løbe straks fra Ulykkestilfældets Indtræden. Dagpengene begynder efter nævnte Paragraf at løbe fra det Tidspunkt, da Ydelsen af Pengehjælp fra Sygekassen ophører, dog ikke senere end fra Begyndelsen af den 14 Uge efter Ulykkestilfældets Indtræden. Er vedkommende ikke Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, løber Dagpengene fra den 14 Uges Begyndelse.

Denne Bestemmelse er gaaet igennem alle hidtidige Ulykkesforsikringslove og hidrører, omend i en lidt anden Skikkelse, fra den første Ulykkesforsikringslov af 1898. Den hænger sammen med de Bestræbelser, som overalt i den sociale Lovgivning gør sig gældende for at give Befolkningen Incitamentet til at melde sig ind i en Sygekasse.

En Ændring som den anførte vilde betyde

- 1) en Fordel for de tilskadekomne, idet de Dagpenge, der udbetales fra Ulykkesforsikringen, for det meste er væsentlig større end Dagpengene fra Sygekassen,
- 2) en mindre Lettelse for Sygekasserne,